

Sygn. akt II KK 410/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **P. K. i R. K.**

skazanych z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 listopada 2022 r.,

wniosku obrońcy skazanego P.K. o wyłączenie sędziego SSN Ryszarda Witkowskiego

postanowił:

nie uwzględniać wniosku

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17 sierpnia 2022 r. Sąd Najwyższy - Izba Karna zawiadomił skazanego P. K. i jego obrońcę skazanego adw. P.K.1 o składzie rozpoznającym sprawę o sygn. akt II KK 410/22. Zawiadomienie zostało odebrane odpowiednio w dniu 30 sierpnia 2022 r. przez skazanego P. K. i 22 sierpnia 2022 r. przez obrońcę skazanego.

W dniu 5 września 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął sporządzany osobiście przez skazanego wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności sędziego SSN Ryszarda Witkowskiego z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowaniu po powołaniu.

Zarządzeniem z dnia 7 września 2022 r. Sąd Najwyższy odrzucił wniosek skazanego P.K. jako niesporządzony przez adwokata lub radcę prawnego.

Wnioskiem z dnia 20 września 2022 r. obrońca skazanego P.K. – adw. P.K.1. złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy o sygn. akt II KK 410/22

SSN Ryszarda Witkowskiego wskazując, że z uwagi na to, że u skazanego powstały wątpliwości co do bezstronności sędziego, które znalazły uzasadnienie w treści złożonego pisma, sędzia SN Ryszarda Witkowskiego, który otrzymał odpis pisma, może mieć negatywne nastawienie co do przedmiotowej sprawy i osoby skazanego, które zdaniem autora wniosku wpływają na bezstronność i obiektywizm SSN Ryszarda Witkowskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od orzekania w sprawie o sygn. akt II KK 410/22 nie zasługiwał na uwzględnienie.

Okoliczności wskazane przez obrońcę skazanego nie powodują zaistnienia uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego SN Ryszarda Witkowskiego.

Wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 41 § 1 k.p.k.) musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby (*tak: postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2022 r. III KK 214/11*).

W przedmiotowej sprawie, w ocenie autora wniosku podstawą zasadności złożonego wniosku o wyłączenie ma być uprzednie złożenie w stosunku do sędziego SN Ryszarda Witkowskiego wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu oraz postępowania po powołaniu. Wniosek ten, z przyczyn formalnych został odrzucony. W ocenie Sądu Najwyższego, nie sposób jednak zgodzić się z argumentacją przytoczoną przez autora wniosku o wyłączenie sędziego.

Uznanie, że samo złożenie wniosku w trybie art. 29 ust. 6 ustawy o Sądzie Najwyższym wywołuje wątpliwości co do bezstronności sędziego, którego wniosek ten dotyczy (w sytuacji gdy wniosek zostaje odrzucony z przyczyn formalnych czy też nie jest oddalony na etapie rozpoznania merytorycznego) prowadziłoby na płaszczyźnie proceduralnej do sytuacji, w której zainicjowanie kontroli „wymogów

niezawisłości i bezstronności” w trybie art. 29 ust. 6 ustawy o Sądzie Najwyższym w stosunku do określonego sędziego, bez względu na wydane w przedmiocie wniosku rozstrzygnięcie, stanowiłoby następczą podstawę wyłączenia tego sędziego od rozpoznania sprawy. Pojęcie uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności na gruncie przepisu art. 41 k.p.k. należy rozumieć jako zobiektywizowaną wątpliwość, którą w oparciu o zaistniałą okoliczność mogłaby powziąć każda rozsądnie oceniająca i niezaangażowana w wynik postępowania osoba. Przyczyny wyłączenia sędziego nie stanowi zatem samo podejrzenie, czy też utrata wiary w bezstronność sędziego, wynikająca z subiektywnego odczucia strony. Twierdzenie o bezstronności sędziego musi być bowiem wykazane i racjonalnie uzasadnione. W ocenie Sądu Najwyższego, przedstawione przez autora wniosku okoliczności wskazują jedynie na jego subiektywne przeświadczenie o negatywnym stosunku sędziego do jego osoby. Przeświadczenie to oparte jest na założeniu, iż składanie wniosków w ramach przysługujących stronie praw wywołuje u sędziego negatywne nastawienie do osoby z tych procesowych instytucji korzystającej. Nie sposób zgodzić się, aby samo złożenie wniosku o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności implikowało możliwość stwierdzenia zaistnienia uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego, którego wniosek ten dotyczy z uwagi na zaistnienie po stronie sędziego negatywnego nastawienia psychicznego. Każdy sędzia orzekający w sprawach karnych ma świadomość reguł tym procesem rządzącym, jak również gwarancji i praw przyznanym stronom postępowania.

Jakkolwiek możliwym jest aby wniosek o wyłączenie sędziego objętego uprzednio testem określonym w art. 29 ust. 6 Ustawy o Sądzie Najwyższym zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na stwierdzenie zaistnienia okoliczności wywołujących uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie, jednakże takiej okoliczności nie stanowi samo korzystanie przez stronę z jej praw procesowych, a w związku z tym, że autor wniosku nie wskazał na inne okoliczności, które jego zdaniem świadczyć mogą o negatywnym stosunku SSN Ryszarda Witkowskiego do przedmiotowej sprawy, orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

at]